

ม อ ง ม ห า วิ ท ย า ลั ย

-1-

อยากให้ทางมหาวิทยาลัยของรัฐได้ผลิตคนที่เราต้องการใช้ หยุคผลิตคนที่เราไม่ต้องการใช้ การหยุดผลิตในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าหยุดไปเลย ๆ แต่หยุดเพื่อสองประการ คือเพื่อปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาในแขนงนั้น ๆ ให้ดีขึ้น โดยใช้ทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าคน หรืออุปกรณ์ที่เหลือปรับปรุงคุณภาพ ประการที่สองถ้าคุณภาพดีแล้ว แต่การผลิตยังสูงกว่าการใช้ก็ให้นำเอาการผลิตนั้นไปทำประโยชน์ให้ได้เงินมา เพื่อเอาไปในการขยายการผลิตในทางด้านที่ยังไม่พอกับการใช้

ดร. บุญรอด บินชานดี - ศูนย์ศึกษา ฉบับที่ 4

-2-

มหาวิทยาลัยควรอยู่ห่างกับความสับสนคลุมเครือของสังคม แต่ต้องดำรงความสัมพันธ์กับชุมชนเข้มแข็ง และควรให้บริการต่อชุมชนตามโอกาสเหมาะสม เช่น เปิดการสอนแขนงวิชาต่าง ๆ สำหรับผู้ต้องประกอบอาชีพในเวลาปกติ จัดหลักสูตรวิชาพิเศษซึ่งส่งเสริมการพัฒนาสังคม อาจารย์มหาวิทยาลัยควรเข้าร่วมในกิจการและวัฒนธรรมของชุมชน สถานที่ของมหาวิทยาลัยควรเปิดเป็นศูนย์กลางของชุมชน เป็นต้นว่า การจัดป่าปลูกถา นิทรรศการ และอื่นๆ มหาวิทยาลัยควรผลิตตำรา และสิ่งตีพิมพ์ กับทั้งวารสารอื่นๆ เป็นสื่อแสดงทัศนะของอาจารย์ในเรื่องราวที่น่าสนใจของสังคม ในประการสุดท้าย มหาวิทยาลัยควร ควรเอาใจใส่ประเมินคุณค่ารับรู้อผลงานของสมาชิกชุมชน และประกาศเกียรติคุณของบุคคลผู้มีสัมฤทธิ์ผลทางวิชาการและวัฒนธรรม ไม่ว่าผู้นั้นจะเป็นสมาชิกของมหาวิทยาลัยหรือไม่ก็ตาม

ดร. รวี ภาวิไล - วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 11 ปีที่ 4